

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΤΩΝ ΚΟΤΖΑΜΠΑΣΗΔΩΝ

Μένιος Τασιόπουλος
(Δημοσιογράφος, Πολιτικός Αναλυτής)

Copyright: Research Institute for European and American Studies (www.rieas.gr) – Publication date: 14 July 2015

Το νέο πρόγραμμα που συμφωνήθηκε ύστερα από πολιτικές και τεχνικές πολύμηνες διαπραγματεύσεις μεταξύ Ελλάδας και Ευρώπης –ΔΝΤ, ως προς τα δημοσιονομικά μέτρα και παρεμβάσεις που προβλέπει ούτε αναπτυξιακό, ούτε αισιόδοξο μπορεί να χαρακτηρισθεί.

Κατά κάποιο τρόπο και παρά το γεγονός ότι τελικά αποφεύχθηκε το ενδεχόμενο της εξόδου της Ελλάδας από το ευρώ (Grexit), δείχνει και αποδεικνύει για μια ακόμη φορά τα αδιέξοδα, τις εμμονές και τις Γερμανικές αγκυλώσεις για την οικονομία και τον καπιταλισμό.

Στο πρόγραμμα αυτό όμως προβλέπονται και κάποιες πολύ σημαντικές δομικές διαρθρωτικές αλλαγές που μπορεί να δώσουν στην Ελλάδα ώθηση προς το μέλλον, αποκόπτοντας την από το παρελθόν και τον εφιάλτη της

«μετριοκρατίας» που κυριαρχεί όχι μόνον σε σχέση με την διακυβέρνηση αλλά και με την λειτουργία της διοίκησης της.

Το κρίσιμο ζήτημα για την Ελλάδα σε όλη τη μεταδικτατορική της πορεία ανοικοδόμησης συγκρότησης και ανάπτυξης δεν ήταν περιοριστικά η διαφθορά και η ολιγαρχία ειδικών συμφερόντων και προνομίων.

Η βάση του «λειτουργικού καρκίνου» που την οδήγησε αρχικά στην κατασπατάληση των τεράστιων κονδυλίων από την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη συνέχεια στην ολοκληρωτική καταστροφή της οικονομίας της και της δομής του κράτους μέσα από την κατάσταση χρεοκοπίας που βρέθηκε από το 2009 και μετά, ήταν το περίφημο “πελατειακό κράτος.” Όταν οι εκλογικοί μηχανισμοί των κομμάτων εξουσίας χειραγώγησαν την διοίκηση του κράτους και καθόρισαν την λειτουργία των νόμων και της γραφειοκρατίας, στον πλέον ακραίο βαθμό κομματοκρατίας.

Ουσιαστικά η Ελλάδα παρά το πέρασμα περίπου δύο αιώνων από την απελευθέρωση της από την εξουσία των Οθωμανών και την ένταξη της στο στρατόπεδο και την αξιακή βάση της Δύσης, δεν κατόρθωσε να απελευθερωθεί από την εσωτερική κάστα εξουσίας της.

Το κράτος των Κοτζαμπάσηδων. Αυτούς που είτε με τους Τούρκους, είτε με τις Μεγάλες Δυνάμεις του 19^{ου} και 20^{ου} αιώνα, είτε με τη νέα «Ιερά Συμμαχία» της Παγκοσμιοποίησης και του ύστερου καπιταλισμού του 21^{ου} αιώνα θεωρούν και μάλιστα σε οικογενειακή βάση τους Έλληνες, τις περιουσίες τους και το κράτος-περιοχή τους σαν «προσωπική υπόθεση» διαχείρισης.

Δεν θα πρέπει να θεωρείται καθόλου τυχαία η δομική και ολιστική κατάρρευση του κράτους, της οικονομίας, της κοινωνικής συγκρότησης αλλά και η πλήρης παρακμή στην μαζική κουλτούρα των Ελλήνων, που προοδευτικά εξελίχθηκε τα τελευταία 25 χρόνια.

Σχεδόν σε όλον τον κύκλο της περίφημης μεταπολίτευσης το κράτος αξιοποιήθηκε ως φέουδο ή ως «δώρο» στα κόμματα και τις παρέες που κέρδιζαν στις εκλογές.

Η λειτουργία της Δημοκρατίας στην Ελλάδα παραμένει ελλειμματική ακριβώς γιατί στην ουσία οι πολίτες είναι αναγκασμένοι να δίνουν «λευκές επιταγές» στις εκάστοτε κομματικές κάστες που επικρατούν στις κάλπες.

Οι πρωθυπουργοί, οι κυβερνήσεις και οι κομματικές νομενκλατούρες κυβέρνησαν σαν «ελέω θεού» Μοναρχίες. Ένοιωθαν οι Ηρακλειδείς του εκάστοτε «στέμματος» ότι ο νόμος, το κράτος, η γραφειοκρατία, οι επιχειρήσεις, τα μίντια οι διεθνείς συμμαχίες της

χώρας, ακόμη και η στρατηγική συγκρότηση του Έθνους θα έπρεπε να λειτουργούν με τέτοιο τρόπο ώστε να διαιωνίζουν την εξουσία τους.

Ακριβώς γιατί από την ίδρυση του νέου Ελληνικού κράτους ο περίφημος «ξένος παράγων» υποκατέστησε απλά τους Οθωμανούς ως προς τις σχέσεις εξάρτησης και επιρροής, με το κράτος των Κοτζαμπάσηδων, με την επιβίωση και διαιώνιση του να περιορίζει ουσιαστικά την εθνική κυριαρχία για να εξυπηρετήσουν την υποστήριξη της φατριαστικής του εξουσίας τους αντι του εθνικού κράτους. **Το όλο σχήμα κινήθηκε στα μονοπάτια μιας ιδιότυπης «μετριοκρατίας».**

Η διεθνής επιρροή διευκολυνόταν πάντα με την επιλογή κάποιων προσώπων, σχημάτων εξουσίας πιο «πρόθυμων» και περισσότερο “μέτριων” ως προς τις δυνατότητες, τα εθνικά οράματα και την μικροπρέπεια τους στην άσκηση της εξουσίας, ώστε να επιτυγχάνονται οι στόχοι της στρατηγικής που είχε στην πάντα σημαντική γεωπολιτική περιοχή που βρίσκεται η Ελλάδα.

Οι εντόπιοι διαχειριστές της εξουσίας στο μοντέλο των Κοτζαμπάσηδων επέλεγαν συνήθως και κατά κανόνα - οι εξαιρέσεις δεν άλλαξαν την ροή της ιστορίας- πιο μέτριους για “σέμπρους” στις προσταγές τους παρά τους πιο άξιους. Το ρουσφέτι, οι «πελάτες» - ψηφοφόροι των κομμάτων εξασφάλιζαν λειτουργικά

την συνέχεια της όλης αυτής διαδικασίας που δεν επέτρεψε στην Ελλάδα να καταλήξει ένα έθνος – κράτος επιτυχημένο και νικηφόρο, στο επίπεδο της ισχύος, της ανάπτυξης, της ευημερίας και της λειτουργίας- ευνομίας που θα μπορούσε να είναι.

Η ένταξη και η πορεία στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα δεν άλλαξαν τα δεδομένα. Κάθε ελίτ εξουσίας «μετρίων» στις κυβερνήσεις, το κράτος και τα κοινωνικά κινήματα , διαδεχόταν μια επόμενη ψευδεπίγραφη ελίτ πιο «μετρίων» προσωπικοτήτων και ομάδων, που ήταν υφιστάμενη αρχικά στην πρώτη. Οι «σέμπροι» γίνονταν διαδοχικά “αφεντικά” και Κοτζαμπάσηδες επιλέγοντας ακόμη πιο μέτριους ανθρώπους για «σέμπρους» και ούτω καθεξής μέχρι την τελική κατάρρευση της Ελλάδας με τα Μνημόνια και το τυπικό τέλος του κύκλου της Μεταπολίτευσης, μέσω του τελευταίου δημοψηφισματος.

Όταν όλες μαζί οι προσωπικότητες του κατεστημένου και της συστημικής ισχύος καταψηφίσθηκαν και περιθωριοποιήθηκαν από τον λαό σε ένα «κουτί» του επιπέδου του 38%.

Η Ελλάδα σήμερα στερείται πλήρως εθνικής ελίτ, που μπορεί να την οδηγήσει σε μια νέα νίκη. Σε μια νέα συγκρότηση.

Σε ένα επόμενο κράτος, οικονομία, παιδεία, πολιτισμό. Η Ελλάδα σήμερα είναι όμηρος του γερμανικού

μερκαντιλισμού, δεσποτισμού και φυλετικής υπεροψίας.

Για να διαφύγει θα πρέπει να δώσει ιδιαίτερη βαρύτητα σε μία από τις 12 προτεραιότητες-μεταρρυθμίσεις που της υπαγορεύονται. Την αποπολιτικοποίηση της Δημόσιας Διοίκησης. Αν η Ελλάδα αποκτήσει Διοίκηση πέρα από τα κόμματα και την «μετριοκρατία», θα αποκτήσει λειτουργία απελεύθερου κράτους «ικανών».

Αν αποκτήσει τέτοιο κράτος και ταυτόχρονα αντίστοιχο νόμο και τάξη, θα αποκτήσει εθνικές ελίτ. Αν αποκτήσει εθνικές ελίτ στη θέση των «trash πολιτικών» που την γκρεμίζουν καθημερινά στα βράχια της ιστορικής απαξίας, τότε θα αποκτήσει και **επιχειρηματικότητα**, παραγωγή πλούτου, διανομή ευκαιριών και προνομίων, ευημερία, ευταξία, δημιουργική αντίληψη της ίδιας της παράδοσης του πολιτισμού των Ελλήνων.

Η Ελλάδα πρώτα από όλα χρειάζεται νέα Διοίκηση. Γραφειοκρατία εθνικά ανεξάρτητου κράτους. Τα υπόλοιπα θα προκύψουν...